

PACKARD V12 1936

”Flådisen”

TEXT: Bent Fridholm

Jag har haft ett stort intresse för 1930-talsbilar genom alla år. Skälet är bland annat att min pappas första bil var en fyrcylindrig Ford cabriolet från 1932 inköpt på Tyresö år 1955 från en äldre farbror. Jag som 5-åring jublade över att vi fått en bil i familjen och tyckte att den var ”helfrån” som man som söderkis sa på den tiden.

Min pappa blev dock ganska snart varse att Forden väckte munterhet på ett sätt som han inte räknat med. Åsa-Nisse filmernas ”Eulalia 2” drog ett löje över bilmodellen. 1957 byttes den mot en ny östtysk IFA F8 istället. Själv tyckte jag Forden var mycket snyggare.

Vi bodde på Åsögatan 87, mitt på Söder. Bostadskvarteret hade en 12-timmars parkeringsplats på baksidan. En av bilarna på denna parkering stack ut åtskilligt. En lång tjugisig svart cabriolet med ekerhjul, svepande skärmar och med dubbla reservhjul monterade ovanpå bakluckan. Det var den klart snyggaste bilen på parkeringen och jag kallade den själv för ”Flådisen”. Ett namn hämtat från det

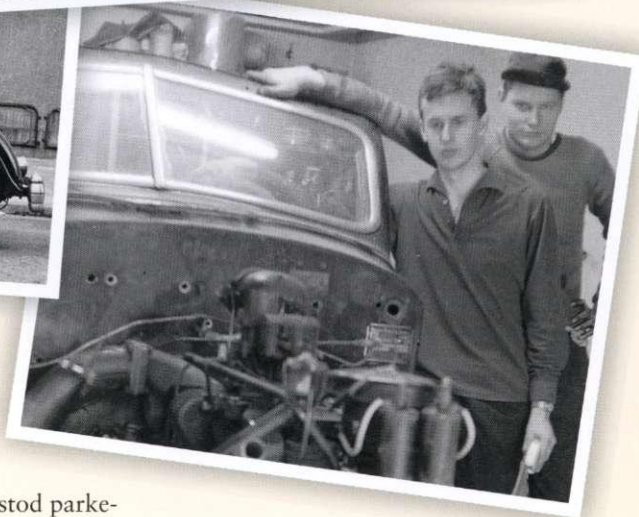
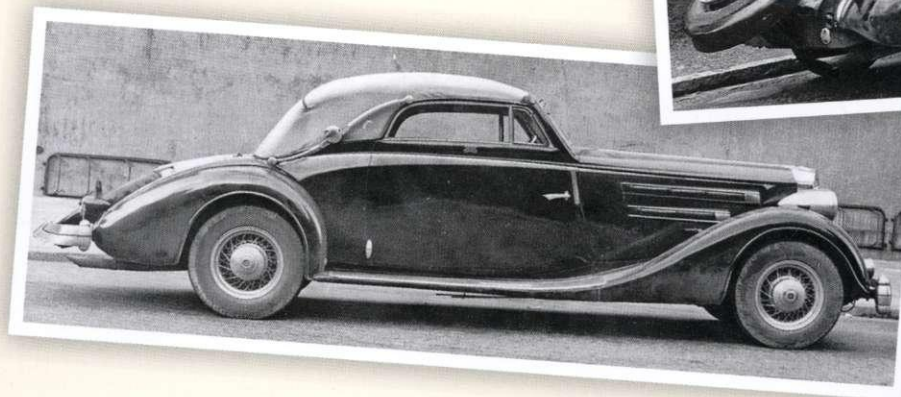
dåvarande slanguttrycket ”flådig” som betydde ”vacker” på vanlig svenska. Bilmärket fick jag aldrig klart för mig då. Mitt egenpåkittade namn fick duga!

Min pappa trodde sig veta att bilen tillhört någon ambassad i Stockholm och att den drog massor med bensin. Han visste också att ägaren till denna gigantiska bil hade stora problem med manövreringen i Stockholms-trafiken. Småkrockar var legio och hans fru klagade bittert för alla i huset som ville lyssna att hennes man hade sådan otur och att han aldrig fick någon bonus på sin försäkring.

År 1957 flyttade vi i familjen Fridholm från Stockholm upp till Sundsvall. Åren gick. Här kunde historien om denna bil tagit slut för min del. Så skedde dock inte. När vi pojkar ritade bilar så var det alltid ”Flådisen” som stod modell för mina alster. Många gånger har jag dessutom genom åren berättat för min omgivning om denna bil som en förklaring till mitt intresse för 1930-talare.

Världen är dock liten ibland. För några veckor sedan var vi ett veteranbilsgäng som

Olof Ulander med kompanjon.

gjorde en höstutflykt till det nya bil-museet i Härnösand. Vid det efterföljande fiket kom jag att prata med klubbmedlemmen Olof Ulander varvid denna bil kom på tal från min sida. När jag nämnde adressen Åsögatan 87 sa han till mig: Jag och en kompis köpte 1963 en skamfilad och nedgången Packard V12 på den adressen. Kan det vara den bilen du pratar om? Jag blev lite mållös, kunde det vara så?

Någon dag senare fick jag ett mail från Olof med fakta om detta tidiga bilköp som han gjorde i 20-årsåldern. Fantastiskt, där var den ju på bilderna, "Flådisen" från min ungdom! Via detta mail fick jag nu plötsligt svar på alla frågor jag haft genom livet om denna märkliga bil.

Packardens vackra kaross visade sig vara ett special-bygge levererat av Karosseri AB, Norrmalm. Beställare var en dansk generalkonsul, Axel Jöhncke. Bilen inregistrerades den 19 juni 1936 och fick registreringsnummer A513. Han behöll bilen fram till sin död 1953. Året efter, 1954, sålde sterbhuset den för 4000 kronor till snickaren Ragnar Helt på Åsögatan 87!

Olof Ulander fick nys om bilen 1963. Den var då åtskilligt bedagad och stod parkerad på Södra Stationsområdet, till synes helt övergiven. Ägaren, snickaren Ragnar Hjelt, hade tappat intresset för bilen. Uteleggarna använde den till och från som sovplats. Hjelt hade fått flera bud på bilen under årens lopp men avvisat samtliga. Det visste Olof och hans kompis om, och insåg problemet. De visste också på råd. En jovialisk och charmerande kamrat med ursprung från Ungern fick uppdraget att besöka Hjelt och lägga ett bud. Han hade också med sig en flaska med lämpligt starkt innehåll som extra argument.

Planen fungerade perfekt. Bilen bytte ägare för 3000 kronor och överläts sedan omgående till Olof och hans kompis, den 2 augusti 1963.

De unga kompanjonerna bogserade Packarden från sin trista uppställningsplats, hem till Olofs föräldrars hus i Stureby. Den långa bilen fick knappt plats på garageuppfarten. Renoveringen startades omgående. Bilen nedplockades i sina beståndsdelar. Ramen >>

FOTO: Olof Ulander

FAKTA

Packard V12 ,
årsmodell 1936

Chassie:

- Axelavstånd 365 cm
- Längd 590 cm
- Bredd 190 cm
- 1936 års största chassietyp, 1408
- Stel framvagn
- Bladfjädrar runt om

Karosseri:

- Cabriolet Specialkaross byggd av Karosseri AB Norrmalm
- Fyrsitsig

Motor:

- 12 cylindrar
- Cylindervolym 7751 cm³
- Cylinderdiameter 87x114 mm
- 175 hk
- Sidventil
- Bränsleförbrukning 4-5 liter per mil

Övrigt:

- Däckdimension 7,50x17 tum
- Tjänstevikt 3020 kg
- Mekaniska bromsar, servo-assisterade (vakum)

Packard V12, nuläge.

FOTO: Anders Läck

>> skickades för blästring och målning. Motorn transporterades till en specialfirma i Bandhagen för genomgång. Mycket var slitet men annat var i gott skick, t.ex. växellåda och bakaxeln. Karossen var åtskilligt bucklig och krävde mycket jobb. Man kom så långt efter något år att några provkörningar kunde göras runt kvarteret. Där någonstans stannade det hela av. Kompanjonernas beslut blev tillslut att bjuda ut bilen till försäljning.

Via en annons i DN år 1965 tog en ny ägare tog vid. Renoveringen fortsattes utifrån storstilade planer. Även här tröt orken så småningom och 1992 var det åter dags för försäljning av

den då fortfarande i delar nedplockade bilen. En Packardälskare från USA lade ett acceptabelt bud. 1993 transporterades bilen i sluten container över till USA och delstaten Iowa.

Där befinner den sig fortfarande. Fortfarande inte fullt ut renoverad men dock åtskilligt uppmärksam i Packardkretsar. Inte minst p.g.a. sin vackra specialkaross och svenska historia. //

Så mycket vet vi om bilen idag. Olof har på sin hemsida lagt ut intressant information om bilen och dess öden, se länken: <http://www.ulander.com/Packard/index.html>